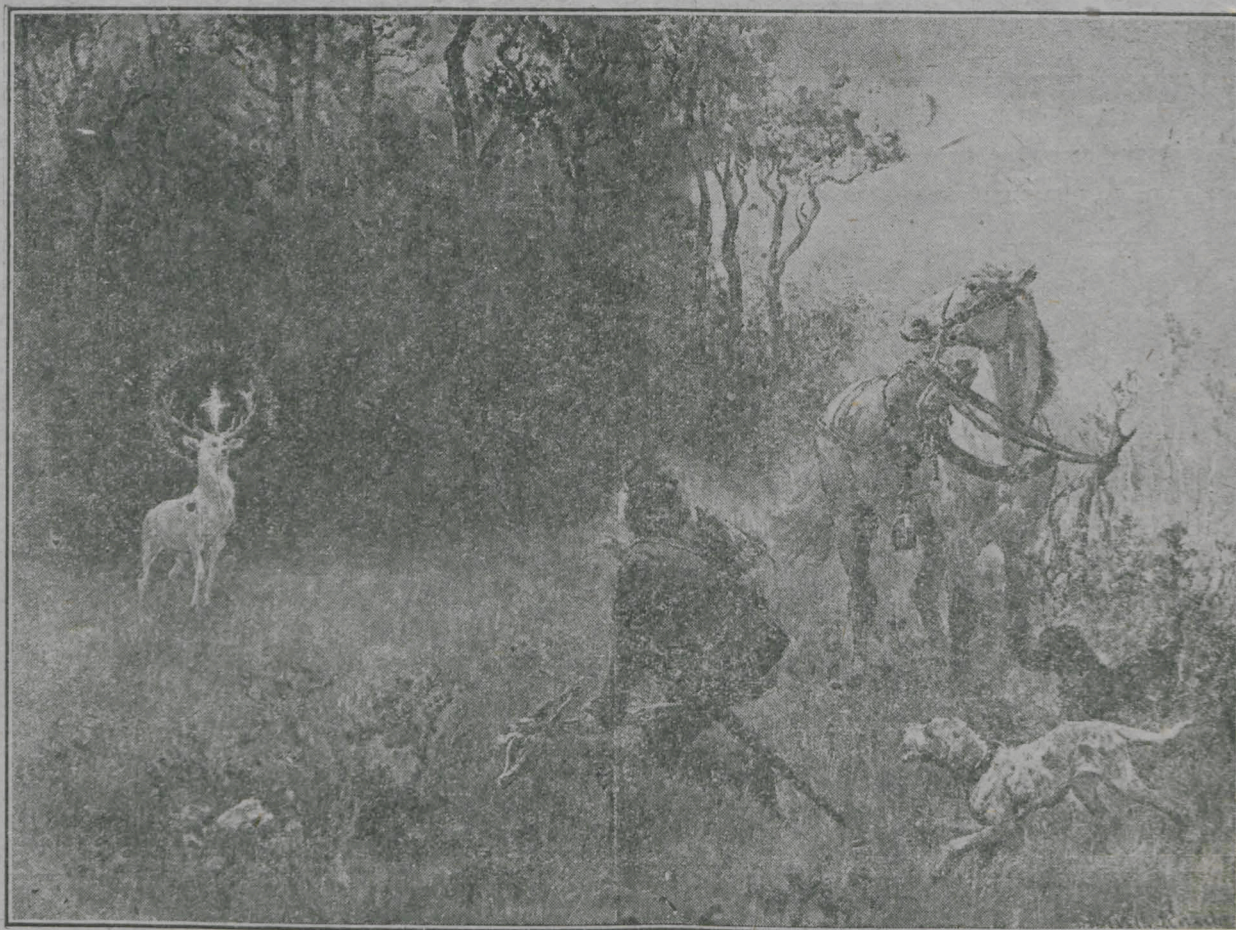

Revista Vânătorilor

Organ al Uniunii Generale a Vânătorilor

CONVERTIREA LUI HUBERTUS
(după W. Răuber)

IANUARIE
: 1923 :

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR

Sediul: Str. 13 Septembrie No. 85 — București
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

ANUL IV
No. 31

PREȘEDINTE: N. Cosăcescu, inginer și profesor.

SECRETAR GENERAL: M. D. Scaba.

MEMBRI-CONSILIERI: N. P. Arabolu, Gh. Angheliescu, Colonel Toma Constantinescu, G. Combojorga, Circa Cesar, I. C. Danielescu, C. V. Deciu, Dumitrescu Romulus, Gh. Fântăneanu; N. Pârjolescu, Căpitan C. Marinoiu, N. Mărculescu, G. Măxențianu, inginer; V. Măxențianu, avocat; Maior P. Namian, Opreșcu Florian; inginer, I. Popescu, Rădulescu M., E. Savopol, Al. Spireanu, Aurel Velicu, Gr. Zane, avocat.

CENSORI: M. Flechtenmacher, avocat, G. I. Lungu, Lt. I. Diaconescu, I. Brădeanu.

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR

Scopurile sale coprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga ară, toate societățile de vânătoare se pot grupa în jurul ei.

TAXA DE INSCRIERE este numai **40 lei** (N'are cotizațiuni lunare sau anuale).

MEMBRII ADERENȚI: cei ce donează până la 100 lei.
MEMBRII ACTIVI: cei ce donează cel puțin 100 lei.
MEMBRII ONORIFICI: cei ce donează 1000 lei.

Sediul : STR. 13 SEPTEMBRIE No. 85
— BUCUREȘTI —

REVISTA VANATORILOR

(Organ oficial al Uniunii
Generale a Vânătorilor).

Publică: articole cu subiecte pur vânătorești; numele membrilor Uniunii; numele donatorilor; lista contravenienților la legea de vânătoare; dări de seamă a societăților de vânătoare, etc.

Abonament **50 lei** anual.
Primește anunțuri comerciale 4.000 lei pagina anual.

Sediul : STR. 13 SEPTEMBRIE No. 85
— BUCUREȘTI —

ATELIER DE ARMURARIE

ĂCALIN CURCĂ

(fost 15 ani în atelierul E. BUCHMANN)

Aduc la cunoștința Onor Cientei mele, precum și tuturor persoanelor-vânători, că în vederea timpului, am deschis un atelier special de armurărie în

Strada TURCULUI No. 3

și mă pot angaja, a executa orice lucrări și reparațiuni privitoare a *arme de vânătoare, de tir, cu glonț și de precizie, revolvere, pistoale, etc. etc.*, cu prețuri avantajoase.

Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se bucură de o reducere de 20 la sută.

Cumpărați :

Calendarul Uniunii Generale

2 Vânătorilor

Frumos ilustrat și cu îngrijire tipărit.

Pretul 2 Lei.

De vânzare: la toate chioșcurile de ziare și la Societățile de vânătoare din localitate.

Citiți și răspândiți :

Biblioteca de aur a copiilor și tineretului

Aprobată de onor. Ministerul Instrucției

Singura carte menită să îndrumeze pe cale bună copiii și tineretul.

Pretul popular 2 lei exemplarul. Se vinde pretutindeni, și la Editura Românească G. Iliescu. Sf. Ionică 6, București.

Publică articole cu
subiecte pur vânătorești

Abonament 50 lei anual

Primește anunțuri
comerciale

Revista Vânătorilor

Organ al Uniunii G. l. e a Vânătorilor

IANUARIE 1923
Anul IV

No. 31

Director:

M. D. SCRABA

Secretarul General al Uniunii

Redactori:

Căpitan C. MARINOIU
din artilerie.

V. MAXENȚIANU
Avocat

Direcția și Administrația: Str. 13 Septembrie, 85. București

U. G. a. V.

Partea Oficială

1923

Cu încredere, pășim în noul an.

Încurajarea și sprijinul dat de societățile de vânătoare și de toți abonații și cetitorii Revistei noastre, ne-au condus în anul expirat la luptă, pentru cauza dreaptă a tuturor.

Prin cinste, dreptate, adevăr și muncă, care nu pot decât se triumfe „*am învins*“. O probă că am învins, este și modificarea actualului legi de vânătoare.

Mulțumirea reciprocă, se cuvine fiecăruia.

„*Că vom învinge*“ și în viitor, e mai mult ca sigur, și e o datorie a noastră, care ne îndeamnă *se voim*, pentru binele și interesul general al tuturor acelor, ce iubesc—fără gânduri ascunse—acest nobil sport.

Sperăm că în *Noul An* se vor pecetlui privilegiile și se va alege neghina din grâu.

Deci 1923 ne surăde.

Consiliul de Administrație al Uniunii și Direcția Revistei, urează tuturor membrilor, abonaților și cetitorilor sei:

„*Ani mulți și fericiți*“

Modificarea legii de vânătoare

Abia după câteva luni de aplicare și consiliul permanent se ocupă cu modificarea legii de vânătoare, ceea ce înseamnă că autorii sau mai exact, autorul ei, n'a priceput cum trebuia să modifice vechea lege, care putea satisface cerințelor de azi, cu câteva modificări pe care timpul și împrejurările le cereau. Actuala lege a nemulțumit pe toți vânătorii, și la congresul din București, toți au criticat dispozițiile actualului legi, cari puteau fi bune pentru fosiul imperiul austriac; dar cari nu se potrivesc nici deprinderii, nici necesităților noastre.

Greșala vine dela amestecul sau mai exact dela pretența unor domni transilvăneni, cari profitând, ca să nu zicem abuzând de unele înalte protecții din Regat, s'au crezut chemați a

ne impune reguli și obiceiuri, cari nu sunt la noi, mai ales pe tărâmul vânătoarei, reguli și obiceiuri din lumea nobilimei maghiare.

De altfel și pe alte tărâmuri, frații noștri din Transilvania se socotesc chemați a ne lumina, moraliza chiar și conduce, fără ași da seama că aici la noi, au mai mult de învățat decât să ne învețe și că pretențiile d-lor ne ofensează, când nu-i fac ridiculi. Vremea lui Gheorghe Lazăr a trecut de mult. Dar să revenim la subiect.

În Revista noastră de vânătoare, ca și la congresul vânătorilor ținut în Septembrie, a. c., și ale căror roade se văd, s'au făcut multe observații asupra legii, și ar fi trebuit ca, în mod amical, să avem prilejul să ne arătăm părerile noastre referitoare la acest sport. Prin urmare ne rămâne să așteptăm depunerea proiectului în Cameră, că atunci să ne spunem părerile noastre, de care sperăm că d-l Ministru al Domeniilor va ține socoteală.

Acesta este răspunsul pe care-l dăm tuturor amicilor noștri din capitală și provincie cari ne întreabă. Facem dar apel la toți să ne trimită la revistă observațiile lor, în rezumat.

Dar noi suntem informați că, cu prilejul modificării legii, se vor acorda oare care privilegii desidenței Uniunii noastre, adică se va tranșa prin le e neînțelegerea dintre cele două Uniuni, în favorul domnilor din Consiliul permanent.

Situația celor două Uniuni este următoarea :

Într'o adunare generală, o parte din membri simțindu-se înlocuiți de Consiliu, s'au retras și au format o altă Uniune după chipul și statutele celei dintâiu, care există și azi; și apoi și-au zis: «aceasta este adevărata Uniune G-lă a Vânătorilor». Dacă n'ar fi privilegiul pe care-l acordă legea, Uniunii G-le a Vânătorilor, ne-am mulțumi cu adesiunea atâtor societăți de vânătoare și cu situația noastră, îmbrățișați de mulțime, de țara întreagă. Dar socotindu-ne, după statute, ca adevărata „Uniune G-lă a Vânătorilor”, adică aceia pe care a avut-o în vedere legea actuală de vânătoare și care a recomandat în consiliul permanent pe cei patru membri actuali, deși azi nu mai sunt în Uniunea noastră și deci nu reprezintă interesele noastre, noi nu putem și n'avem dreptul a ne lipsi de un drept al nostru; de aceia, ca răspuns la proiectul necunoașterii ca persoană morală a Uniunii G-le a Vânătorilor, îi putem asigura că numai justiția va hotărî printr'o sentință dacă noi sau ceilalți sunt adevărata Uniune G-lă a Vânătorilor, pe care legea pentru protecția vânatului a avut-o în vedere.

Această cale trebuia urmată și de adversarii noștri. Aceasta era calea leală; iar nu calea piezișă și umilită de ași strecura pe furis, printr'o lege generală, un avantaj particular.

Sperăm că d-l Ministru de Domenii va lua act de intervenirea noastră.

Consiliul de Administrație

Sfântul Hubertus

— ilustrația noastră —

De câte ori și câți tineri vânători nu sunt care se întreabă ce e aceea Sfântul Hubertus? și ce înseamnă cerbul cu crucea luminoasă între coarne, văzut în atâtea ilustrații?

Această legendă ne propunem a o da mai jos:

* * *

La 4 Noembrie, este ziua Sfântului Hubertus.

În străinătate și în special în Franța, Germania și Italia această zi se serbează cu un fast deosebit și vânatul nu lipsște în această zi, de pe masa fiecărui vânător.

Sfântul Hubertus a fost la început îngrijitor al palatului lui Teodoric al III, regele Francilor și n'avea altă pasiune decât vânătoarea. Într'o zi se hotărî să se facă om al bisericii, atunci când îi ieși înaintea un

frumos cerb alb, ce purta între coarne o splendidă cruce luminoasă.

Făcându-se preot în anul 700 fu ales episcop al Liejului. Muri la 728 și puțin după aceia îl proclamă patron al tuturor vânătorilor în locul celui precedent San Germano d'Auxerre, care în Galia franceză sfîntise vânătoarea cu scopul: „de a o face mai plăcută lui Dumnezeu”.

Sfântul Hubertus deveni stăpân al Acvitanilor. De la început, în Ardenii păduroși, merse la vânătoarea de animale, și succesiv la cea de suflete. Cultul pentru el începu sub domnia lui Luis de Bonario la transportarea sa—3 Noembrie 817—de la Liej la Abazia de Andage în mijlocul Ardenilor.

Ingropate, de mai puțin de un veac, rămășițele pământești ale sfântului episcop Hubertus au fost găsite cu desăvârșire conservate fără miros și neatînse. Atunci se întinse cultul în memoria lui.

CALENDARUL VÂNĂTORULUI

(IANUARIE)

Se pot vâna :

— Cerbi și cerbul dama, (partea maseulină); caprele negre (ambele sexe); iepurii.

— Găinele de munte, fasanii și găinele de alun, precum și porumbelii salbatici, turturelele, mierlele etc. până la 15 Ianuarie.

— Lebedele, găștele, rațele, becațele și în general ori ce vânat de baltă.

— Animalele stricătoare și păsările răpitoare.

Nu se pot vâna :

— Partea feminină a cerbilor și a cerbilor Dama.

— Căprioarele (ambele sexe).

— Dropii și spârcacii

— Potârnichele

— Păsărelele cântătoare.

R. V.

Hubertus în Aquitania a fost înfățișat sub toate aspectele : copilăriei, tinereței, bărbăției și bătrâneței sale.

În urmă Sfântul Hubertus a fost și la curtea de Neustria, pe care o părăsi din cauza tiraniei stăpânitorului Ebraim, ducându-se la curtea de Austrasia, cârmuită de Pepin d'Heristal, care făcu din el șeful vânătoarelor sale.

Atunci sfântul Hubertus, pentru plăcerea vânătorească părăsi pe Dumnezeu și casa lui. Nu mai pășea pragul bisericilor. Simțul de călugărie i se răcise. Dar apărând din nou privirei sale, legenda cerb cu crucea luminoasă, cele 10 cornuri de vânătoare sfințiră mănăstirea din Andage și pădurile Ardenilor și din acea zi sfântul Hubertus avu altaru și piatra sa (templul).

Câteva secole în urmă multe lucruri se făcură vânătorească evlavioasă se mări în chip mai special în Germania, pe câmpiile Rinului, în timp ce conții și baronii trec în Sonia, pentru a cuceri mormântul lui Isus; Tinerii și vitezele castelane nu părăsiră splendidele lor vânători, în cea mai mare parte executate prin vulturi. Nu deosebit se petrecu în Franța.

Numai că vânătorească sfântului Hubertus cu orice putere se organiza, nu eși niciodată din acea „dea alerga“; vânătorească călare.

Baronii francezi după ce statorniciră la Abazzia de Andage moaștele cornului de vânătorească și al paharului sfântului Hubertus, nu mai înțeleseră alte vânători decât acelea făcute de trupa de călăreți și de dame ale teritoriului seniorului, galopând printre câinii ce lătrau și în alla-li*) celor ce băteau pădurea pentru măcelul animalelor delicate încoronate cu zeci de coarne rămuroase.

Dar dacă atare obicei de vânătorească sfânthubertiană se sfârși în Franța, întâiu cu Ludovic Filip, apoi cu Napoleon al III-lea nu s'ar putea spune că

* Chiotele

ea n'a continuat în unele provincii. În patria lui Laroche Jacquelin, Keratus și al lui Auray nu e pierdut în chip absolut costumul antic de la banchetul vânătorească de la 4 Noembrie. Fiii lui Giovanni Chonau și urmașii lui Bianchi, menținură de asemenea obiceiurile lor primitive, și numai din punctul de vedere vânătorească.

(după Il Cinegetico)

D. Ilieș

Vânătorească de lupi cu copoiul

Puțini din vânătorii noștri vor fi avut ocaziune să vâneze lupi cu copoi, căci e rar câinele care să urmărească această fiară; câinele de oi îl alungă dar nu-l urmărește. Nici eu nu am crezut până ce nu m'am convins, și iată cum :

Eram în Dobrogea prin anul 1900, la Hârșova. Acolo aveam un bun prietin de vânătorească, pe turcul Tahir Efendi, un om distins și bun vânător, vânatul nostru cel mai plăcut erau vulpile, căci iepuri deși erau mulți îi impușcam mai rar, căci turcii nu-i mănâncă. Aveam doi copoi cari goneau foarte bine la vulpi și cu care cutreeram stufurile Dunărei la Lăgea, Gâsca Mare, etc. și nu rare ori se întâmpla să nu urle lupii în zilele de iernă prin stufurile bălților; și găseam adeseaori stârvuri de vițe trântite de lupi; iar ciobanii ni se plâneau mereu că le strică lupii vitele. Ne gândeam mereu cu prietinel meu Tahir, cum am putea să alcătuim o vânătorească de lupi, căci a face goane cu oameni era foarte greu, de oarece mlăjetul de sălcii unde să țineau lupii era atât de des că nu-l puteai străbate cu oamenii.

Prietinel Tahir într'o zi când mă invitase la el la baclavale și la o cafea, îmi spune că a aflat de unde poate să-și procure un câine, care gonește la lupi: anume, la un mare vânător, un Beiu turc dela Rusciuc care are o rasă de câini baraci, procurați din Bosnia și gonesc numai la lupi, și că trimite el un om la Beiu ca să-i dea un câine, or cât ar costa. Zis și făcut. La o săptămână mă chiamă la el acasă să-mi arate copoiul ce i-a dăruit Beiu, fără să-i ia nimica pentru el. «Acesta a fost un dar prețios». Era un câine foarte frumos, mare, negru gulerat cu alb și barac, cu părul gros și țepos, o rasă deosebită, arăta puțină prietenie nici nu vrea să se uite la noi.

După 3 zile câinele se arăta mai prietenos, pornim. Câinele meu se depărtează căutând; iar barac într'un mlăjet de rugi de mure și la un sfert de oră începe să latre. Câinele meu se îndreptează și el într'acolo și începe se mârâe ca la om; nu ne puteam însă apropia din cauza desigurului. După un sfert de oră de lătrat și mârâit se reped deodată cu putere mare și începe goana; eu alerg la o cruce de poteci, turcul o ia la o colitură de drum.

Goana mergea ca la iepuri, baracu cu voce groasă înainte; iar leu meu cu glas mai subțire, pe urmă se învăteau prin desigururile mlăjetului în toate părțile. După o jum. de oră se îndreaptă goana câinilor

spre mine; aștept liniștit pe loc cu urechile și cu ochii în toate părțile. Deodată aud ropot prin frunzele uscate și văd un lup de o mărime colosală, care traversa drumul, iau pușca la ochi trag un foc, sare de doi metri în sus și dispăre în desiș. Nu mult după aceea sosesc și câinii și trec în goană mai departe; iar la vr'o 200 de pași de mine, încep să latre amândoi pe loc. Mă îndreptez către câini, mi se rup hainele prin desiș, în fine după o muncă grea jupuit și pe față de rugi, mă apropiu de câini. Lupul era lungit înaintea lor, unu 'i număra coastele, iar bărac îl gătuia. Il iau de picior și încep să-l târăsc afară. Chem pe prietinel Tahir în ajutor; și scoatem afară gogeamite lupul.

Am cutreerat în iarna aceea mai multe păduri unde am împușcat de la câinii noștri încă vre-o cinci lupi pe cari i-am găsit tot răsleți, nu în ciopor (haite).

Bucuria noastră nu a fost de prea lungă durată căci în anul următor pe câinele meu l-a otrăvit un vânător ca drept răsbunare că nu îl luam la vânat cu noi, iar Barac a lui Tahir Efendi a fost sfâșiat de un lup în Gâsca Mare de oarece era singur în goană și lupul s'a repezit asupra lui, nu a putut bietul câine să reziste singur în fața dușmanului cu toată îndrăsneala care o avea.

La orice vânătoare și azi pomenesc pe bietul nostru Barac.

Victor Popa Radu

Din viața mea de vânător

Adesea ori am anunțat și promis Uniunii noastre, că voi aduce la cunoștința iubitorilor noștri camarazi, prin revista noastră care-i organul uniunii, parte din aventurile mele de vânătoare, care cred că vor fi de folos multora.

M'am născut cu instinctul de vânător și azi îl am ca moștenire dela tata și pe care-l venerez de moștenirea lăsată, nu blestem ca alți pe cel ce i-a pus arma 'n mână și jur că voi lăsa aceiaș moștenire și fiilor mei.

Îmi aduc aminte când ne stabilisem la T.-Severin, plecam regulat cu vânătorii din societate, unde tatăl meu, era membru onorific și eu membru asistent, la pădure după epuri, sitari etc. Acolo făcui cunoștința unui cismar, vânător bătrân. Într'un rând plecai cu el, noaptea pe la 12 ore la rațe. Era iarnă. Apele înghețate tun.

O luarăm pe calea ferată și ajunși la pod o croirăm la gura Topolniței, în marginea Dunărei. Acolo moș Ștefan, îmi făcu la lumina lunii, un adăpost de blocuri de ghiață sparte cu mare dibăcie, pusesăm jos paele pe care le luasem de acasă și băgarăm picioarele în saci căptușiți. El se așează la vre-o 100 metri de mine. Către ziuă am observat că mai toate rațele erau în marginea Dunărei lângă gura Topolniței. Câteva din ele se îndreptară spre noi.

Așteptam să aud vre-o detunătură spre moș Ștefan. Dar văzând că nici gând n'are de tras, pun pușca

la ochi și trag. Când a trăsntt pușca eu am venit peste cap. Mă pipăii și simt o dără caldă, care se prelinge pe frunte. Ce se întâmplase! Pușca fiind ruginită, sistem vechi, încărcătura tare, toate acestea au făcut ca unul din cocoșele puștei să-mi sară în cap și să-mi facă o rană destul de adâncă. Bietul moș Ștefan era mai speriat de cât mine. Era și drept să fie așa. El mă luase de acasă, el era în joc, el era bătrân și-și dădea seama de răspundere. Nici nu vă mai spun spaima celor de acasă.

Vezi ce face imprudența. Cercetează cartușul și arma înainte de a da foc.

De atunci moș Ștefan, nu mai m'a luat la vânat. Tata se vede treaba că îl certase.

Dar nu m'am învățat minte. Știam acum cum se face o pază de rațe. Într'o dimineață de cu noapte, trec pe ghiață între gura Topolniței și Dunăre și îmi înjghebai repede un adăpost după cum învățasem de la moș Ștefan. De astă dată aveam o armă calibru 12. Asta era prima pușcă cumpărată e tatăl meu, pentru mine. Când începuse a se ivi zorii zilei, văzui două rațe în zbor. Ochesc și trag. În același timp fără să am răgaz, a-mi da seama dacă am lovit vreuna, and un zgomot grozav, surd. La început nu-mi explicam ce poate fi. Încă un zgomot de ruptură, care mă înspăimântase și de-odată mă văd plutind pe apă. Un ghețar mare venise pe Dunăre, izbi cu putere insula de ghiață pe care ședeam și o rupse în mai multe bucăți. Eu rămăsei pe una din ele care luată de curentul apei, plecă cu viteză la vale. Când mă văzui în situația asta nenorocită, îmi venea nebulie. Ce eram să fac? Parcă mă și vedeam în mijlocul valurilor.

La gândul că voi pieri înecat, din cauza imprudenței mele, parcă mă zăpăcisem. Mă uitai în stânga, în dreapta și nu vedeam nici o scăpare. Incepui să strig, dar nimeni nu mă auzea. Aproape îmi luasem orice nădejde, când spre norocul meu, văzui că se apropie, de mine adus de apă, un bloc mare de ghiață, care cu extremitate aproape atîngea malul. M'am repezit ca un disperat și cât p'aci eram să cad în apă, din șăritura pe care am făcut-o.

Oh! Doamne! Eram salvat. Am luat-o grăbit spre casă și de atunci adio paze de rațe pe malul Dunărei.

G. D. Rizescu

Epigrame

Excelenței sale!

*Excelență. Tu. Ne dici,
Ne ameninți cu urdici
Și umblând mereu cu ele
Îți va intra veninul în piele.*

Dr. Z.

Elegie cu dinți

LUI G. I.

*Dac-ai trage cum scrii versuri,
Ai fi primul printre noi;
Dar de ești în versuri tare,
La vânat ești un brânzoi.*

*Când ei parte la vre-o goană,
Când vânezi de la picior,
Sau când tragi vârtos la cracă,
Câte-o dată și la sbor,*

*Vai de victima spre care
Intinzi arma'ți de record;
Sută la sută de sigur
Că-i îmbolnăvești de cord.*

*De ucis nici vorbă fie...
Tu, ca omul plin de minte
Nu te 'nduri să distrugi toate
Câte 'ți esă înainte.*

*Căci ce-ar face masa mare
A trăgacilor de soi?
Când vânatul ar ajunge
Să-l împuște și-un brânzoi (!?)*

Focșani.

Dr. dela Milcov.

MODIFICAREA LEGEI

Contribuțiuni la modificarea legeri

(urmare)

Art. 16. (din legea în vigoare) exclus cerbul (părerea d-lui Petrescu) mai cu seamă el are, pășuni suficiente cu mai plăcută hrană și nu știu cine va în țara noastră să se fi plăns de stricăciunile lui.

Primarul va cere, în urma reclamației și constatării, proprietarului, șeful de ocol, prefecturei ori arendașului, vânătoarea din oficiu, organizat de societatea de vânătoare locală, pentru stărpirea animalelor stricătoare, contrar el (primarul) va fi răspunzător.

Arendașul vînatului, este respunzător de stricăciune, numai în cazul dacă n'a făcut cel puțin 5 vînători oficiale (bătăi) în celelalte cazuri, proprietarul va răspunde.

Dacă animalele stricătoare stau de obicei într'o pădure învecinată, unui cîmp arabil a altui proprietar, proprietarul păgubaș de recoltă va trage la răspundere pe proprietarul pădurei cu fiare, care va lua măsurile de stărpire, prevăzute de lege, cerînd și facerea vînătoarelor oficiale, celor în drept.

Art. 19. În ținuturile unde mistreții, lupii, vulpile, bursucii, (viezurii) și a ori cărui vînat vătămător (afară de cerbi și paserilor răpitoare și dacă se poate ocroti și ursul, cari este podoabele munților noștri și spre distrugere și a căror stricăciuni sunt prea mici, față de interesul protejării vînatului), fac pagube mari, la cererea motivată a proprietarilor de pămînt și a sătenilor, autoritățile ad-tive (cele menționate) vor obliga pe cei în drept vizați (proprietarul, arendașul vînatului) să stărpească acest vînat vătămător conform legeri și prin bătăi oficiale.

La bătăile oficiale, bine înțeles să se interzică cu desevărșire a se împușca iepurii.

Art. 20. Părerea d-lui Petrescu.

Art. 21. Vînătoarea ciutei (ciuta, cerboaiica) să fie permisă măcar o lună pe an, nemai fiind nevoie de decizie ministerială (care s'ar putea da numai protejaților).

Căprioarele (capre) idem.

Ursul a se fixa oprirea lui, pe timpul prăsilei contrar se extermină din munții noștri, la un județ dacă este cîte unul, ș'apoi sînt rari cei carnivori, majoritatea vegetarieni, lupii mai stricători și mai mulți accept și cu vulpile (ursul se hrănește cu rădăcini, smeură, mure, ghîndă, miere, fructe pădurete și foarte rar cu oi, mînji ori viței și cu porumb. Și acolo unde se semnaleză stricăciunea lor, din oficiu să se facă vînătoare pentru el. În fine au cuvîntul muntenii.

Art. 22. Iar în sezonul deschis, dacă legea permite acest lucru, a prinde puii, bobocii și a lua ouăle, atunci numai cu permis de vînătoare, fiind tot vînat, afară de ministerul de domenii în scopul creșterei.

Art. 25 Lișița, pasăre distrugătoare de pește bătlanul, (stârciul), rațele mici, pelicanul, pescarii, pescărușii, etc., se fie permis în sezonul închis?

Trebue specificat ce anume păsări distrugătoare de pește se pot vîna și în sezonul oprit, spre a nu fi confuzii și incoveniente.

Pescarii albi, ale căror pene se întrebuintează egrete, să fie absolut interzisă, vînarea lor în sezonul prăsilei și creșterei penelor, liberă numai în timpul apropiat lepădării lor (îmi pare în Mai)-

Barza (cocostîrcul) liber în totdeauna. Și ori ce pasăre răpitoare precum (și ciorile, coțofenele vor fi libere, ba se vor da și premii pe capetele pasărilor și fiarelor răpitoare.

Primarii și proprietarii, arendașii, vor fi obligați pentru distrugerea lor, a cuiburilor, oulor

și puilor lor, societățile și cei în drept vor face vânători oficiale și pentru acestea obligatorii în fiecare an fără însă a se impușea iepuri.

Art. 26. (Din legea în vigoare) și numai în sezonul deschis și cu permis, conform legii și în cazul că s'a prăsit prea mult, de poate deveni vătămător (de exemplu epurile, cel mai înverșunat rozător) să-i mai dea drumul, a se mai îmălți și pe unde s'a rărit și așa se poate, ca arendașul ori proprietarul să împuște de ori unde și prins cu mîta în sac, să arunce că este din terenuri închise.

Greu a se face controlul, mai ales pe piață și cînd carnea e destul de scumpă, și rară.

Să respectăm sezonul de prăsilă, pentru vînatul util.

Și apoi, de ce il avem închis, nu și pentru protecție și prăsilă, atunci de ce așa ușor l'am distruge?

Pentru ori ce și ori cine, legea va fi aplicabilă, în interesul vînatului și al statului.

Mai bine s'ar da mai multă dezvoltare în comerț și industrie, prin procurarea avantajelor, procuratorilor și vînaților, în interes comun.

Pielele, ce pleacă cu un preț mic, din țară peste graniță, ne vin înapoi, cu prețuri înzecite, transformate.

Penele cît și vînatul (marinata prepelițelor etc.) la fel.

La noi în țară, nu s'ar putea face așa ceva?

Dar vre-o fabrică de puști, muniții ar fi greu?

Marii proprietari, marii industriași, statul are cuvîntul, noi vînații. promitem concursul.

Art. 28 In nici un caz de proprietar; Arendașul ori ministerul, da.

Art. 29. (din legea în vigoare) și proprietarul, numai pe unde are drept și conform legii, arendașul numai în posesia permisului de vînațoare și acolo unde este arendaș, cît și ori ce vînațor pe teren disponibil, în conf. cu legea;

fiind tot un profit și o vînațoare, luîndu-se măsuri de precauțiune.

b) Aceste mijloace se vor întrebuinta în special pe terenuri pentru protecție (nu cu armă de foc al speria pe cel util) și numai de cei în drept, cu asentimentul arendașului, și prezența paznicului și a unei persoane active (comunale) înștiințînd sătenii, avizînd prin table, rezultatul comunicat ministerului de domenii; profitul, celui în drept.

c) Umblatul oamenilor și pășunatul vitelor oprit cu desăvîrșire pentru totdeauna, pe terenul pentru protecție.

d) Paza în ori ce timp din zi și noapte, liberă numai pentru vînatul de baltă, sitari, paseri răpitoare și fiare.

Cei ce justifică, uzînd de acest drept, pentru uciderea și a vînatului util, vor suferi cea mai mare consecință penală, ordonată de lege.

e) Vidrele liberé ori cînd și pe ori ce vreme

f) Cei ce vor ucide, animale ori pasări (monștrii) cu corp anormal nu vor putea profita de el și îl va preda ministerului de domenii, pentru studii și muzee.

g) Imediat ce se va constata molimă prin ori ce fel de vînat, de ori cine, se va aviza ce în drept, cît și ministerul, precizînd, data, locul și vînatul, cînd se va lua măsuri de oprirea vînațoarei, de stărpirea celor ce răspîndesc germenii boalei, a se afixa la primării și prefecturii avise și table pe teren și în fine ori ce măsură de precauțiune și de îndreptare.

h) Vînațoarea, pe terenuri cu recoltă ce se poate strica prin vînațoare, cît și în livezi de pomi cu fructe neculese și coapte, grădinării, vii, finețe, etc. chiar ne împrejmuite, va fi oprită pe timpul recoltei, chiar fără table de vînațoare, fiind vizibile.

Cănele și acesta, de nu este vătămător, se poate permite, a vîna pe margine, în apropierea

CHASSE & PECHE

L'un des organes sportifs les plus répandus.

CHASSE, CHIENS, PÊCHE, HIPPOLOGIE, AVICULTURE, etc.

DIRECTION: I, Avenue de la Toison d'Or. BRUXELLES (Belgique)

DEMANDEZ DES NOS SPECIMENS.

i) Amenajarea terenurilor pentru pazele sus citate, sînt permise de cei în drept și conform legii, și cu autorizația proprietarului terenului, dacă vînatul ar prejudicia pagube mari.

k) Vinătoarea, cu carabină (armă cu glonț) va fi permisă vînaătorilor nu numai la munte (cerbi capre și chiar urs și porc etc.) dar și la cîmp pentru dropii, cocorii, la baltă: lebede și gîște, dar pe răspunderea personală, evitînd accidente și de preferat în sus, (pe lîngă responsabilitatea personală dar și pierderea dreptului de vînat și plus penalitate, pe timp nelimitat) cel puțin acelor ce prezintă garanții morale suficiente, (persoane serioase).

Gh. D. Rizescu

APLICAREA LEGEI

D-lui Ministru de Domenii

Loco.

Ne permitem a aduce la cunoștința D-Voastre, că eva din multele scrisori ce primim zilnic în acest sens cu rugămîntea, se binevoîți, a lua măsurile ce veți crede de cuvință.

U. G. a. V.

Domnule Scraba,

Referitor la articolul „Din lac în puț” publicat în No. 30 al revistei vînaătorilor, organul Uniunii G-le a Vînaătorilor, să vă povestesc și eu ce am pățit cu societatea «Șoimul» din comuna Plenîța al cărui președinte sunt, din care se va vedea șicanele ce ni se pun, zicînd c'au la spate legea de vînaătoare, al cărui autor *habar n'au avut de vînaătoare și nici de țara noastră*. Indiferent dacă cele ce vă relatez vor găsi ospitalitate în revistă sau nu, țin să vi le aduc la cunoștință **ca organ și protector al intereselor**

societăților și vînaătorilor. Iată de ce este vorba: bazându-mă pe art. 11 din lege, am făcut ofertă la minister pentru pădurea Rudari din Dolj, pădure ce n'a fost scoasă niciodată la licitație spre a mi-se aproba prin bună învoială. Mi s'a comunicat dela minister că trebuiește mai întîi ca în societate să fie înscrîși numai Români și ce *merite și'a cîștigat societatea* potrivit articolului..(??) Am alergat atunci la autorități și am luat certificat, din care se constată că'n societate sunt înscrîși numai Rômâni și toate contravențiunile descoperite și supuse judecării de către societatea noastră. Inarmat cu aceste acte, din nou m'am adresat ministerului și iarăși mi-a comunicat că trebuiește scris în statute 2 articole «Membrii nu pot fi decît Români și că fondul societății în caz de dizlovare să treacă pe seama ministerului?? și atunci societatea va fi recunoscută, de oferte nu pomenea nimic. M'am conformat și acesteș porunci, am convocat adunarea generală și am modificat statutele introducînd acele 2 articole conform cu porunca ministerului. Le-am trimis din nou ministerului, acum sperînd că voi obține satisfacția, dar. decepție! Mi se înapoiază jărăși cu un comunicat ca mai sus «Români și fondul societății etc.» se vede lucrurile că nici nu a citit lucrările din statutul nostru??

Vazînd acestea, am renunțat la aprobare prin bună învoială și am cerut în baza articolului 13 din lege autorizația de a mă prezenta la licitație. În acest scop am trimis 2 *jalbe ministerului și nici pe aceasta n'am putut-o obține, de ce? Mister.* Slavă Domnului că sunt cetățean Român, mă bucur de toate drepturile conferite de legi unui cetățean, plătesc toate dăjdiile impuse cetățenilor, șoseaua o plătesc. Birul deasemenea, dar la arendare de păduri se vede că n'am dreptul, și de ce mă rog? Poate nu le place a vedea și pe alții vînaînd, le este frică că numai au vînat? Nu pot pricepe, de ce se refuză eliberarea acestor autorizații și cu ce drept și cum, nu înțeleg de ce vînatul din pădurile statului nu se scot la licitație.

Să se gîndească că toată lumea are drepturi și că n'o să mai treacă mult timp, să tot își bată joc de

Articole de vînaătoare la Magazinul „FACLA“

— Calea Victoriei. No. 113 —

În vederea sezonului, este cel mai bine asortat și vinde mai eficient ca ori unde. *Invinge orice concurență*

Puști noi (cu sau fără cocoașe) din cele mai renumite fabrici, pentru pulbere cu sau fără fum.

Tuburi de diferite calibre. *Calități superioare.*

Alice și Capse.

Bure (de pîslă, feutru, carton) *superioare.* Diferite calibre.

Genți, cartușiere, tocuri pentru puști, curele, etc.

Diferite accesorii pentru încărcat cartușe și curățat armele.

- □ Primește comenzi pentru încărcarea cartușelor cu material fin și garantat □ □
- ✦ ✦ ✦ Primește arme și articole de vînaătoare de ocazie spre vânzare ✦ ✦ ✦

noi în disprețul legilor, care este numai de formă; cu regret o spun, că vor veni poate timpuri mai bune.

Ce să-i facem, bună lege și las'o, c'o fi cum o fi. dar se aplică, nene, de mulțumește pe toată lumea.

Mulțumindu-ți, Domnule Scraba, numai de a fi citit cele scrise aci, vă rog să primiți respectul unor vânători din provincie.

2 Ian, 1923.

CONST. I. DINULESCU
Președinte societății „Șoimul”
din Plenița Dolj

Domnule Președinte,

Se aduce la cunoștința autorităților că în cătunul Valea Rusului, pendinte de Comuna Plevna (Jud. Ialomița), mai mulți locuitori au ogari, cu cari vânează. Jandarmii din localitate nu i-au nici o măsură. Legea este cu desăvârșire călcată și neaplicată.

Rog a se atrage atenția autorităților în drept.

Primiți, asigurarea distinselor mele considerațiuni.

I. B.

Stimate D-le Scraba,

Cu multă părere de rău vă încunoștiințez că, cel puțin în juhețul Mehedinți, vânatul de tot fel, afară de lupi e ca și distrus.

Până în prezent s'au fecut 8 bătai (urcuri) mari la care s'au împușcat vre-o 4—5 epuri și foarte rar câte o vulpe sau lup. Bătaile s'au făcut în cele mai îmbrăcate și frumoase păduri din Mehedinți.

Inainte de a ieși noua lege pentru protecția vânatului, în cele mai proaste condițiuni, — la o singură bătae care dura 2—3 ore se împușca 80—100 epuri, 6—8 vulpi și 1—3 lupi.

Mă veți întreba: dar care e cauza, cum se explică acest fenomen? Răspunsul este simplu de tot, și conține purul adevăr... Inaintea ieșirii noii legi, un iepure se vindea pe piață 3—4 lei cel mult, cu blană cu tot, care se vindea cu 30—50 b.; astăzi blana singură se vinde cu 20—25 lei și iepurile cu 120 lei, blana unei vulpe se vindea cu 4—5 lei, astăzi se vinde ca pâinea caldă dela 3—400 lei, netăbăcită. Blana unui lup se vindea dela 10—12 lei, astăzi se vinde dela 6—800 lei. Deci, pe de o parte, scumpirea afară din cale a diferitelor specii de vânat și blănilor lor, a făcut ca braconierii să se înmulțească cu sută la sută cel puțin.

Pe de altă parte, noua lege așa zisă pentru protecția și înmulțirea vânatului a pus capăt înmulțirii vânatului... Vă voi explica și această cauză documentată. Țăranii fiind favorizați de noua lege, nici unul nu-și scoate permisul de vânat, care costă lei 100; ei năvălesc cu duimul la portul de armă, cu 10 lei, sub cuvânt că împușcă vânatul stricător.

La ultima bătaie au ieșit numai dintr'un sat peste 100 pușcași cu arme cu o țevă, cu hamerles; chiar cu brovning, dar numai cu permisul de 10 lei.

Cum am mai spus legea nouă favorizează într'un mod îngrozitor pe braconieri și iată cum: noi vânătorii propriu zis, scoatem permisul de vânătoare

cu . . . . . 100 lei

permisul dreptul de a purta arma 10 „

taxa pentru copoi. . . . . 100 „

„ „ prepelicar . . . . . 50 „ Total 260 lei

Bracônierul se scutește de toate aceste taxe grele, el ține 1—2 copoi și chiar ogari și desfid pe ori cine care ar avea curajul să-mi zică că branconierul plătește altă taxă decât cea de 10 lei, și stă toată iarna în pădure, chiar și vara cu câte 2 copoi ca să împuște vânatul stricător. Eu am făcut multe vânători, foarte multe, și pot jura că nici odată, nimeni nu mi-a ieșit în cale să mă întrebe de permise (!!) Pe branconier când îl prinzi asupra faptului și-i ceri acte, te bruschează și spune că el umblă după fiare stricătoare, și-ți trânteste permisul de 10 lei în nas, plecând pe aci încolo.

D-le Director, e o jale ce se petrece cu portul de armă, nimeni nu-și mai ia permis de vânătoare. Dacă legiuitorul cu protecția vânatului a voit să armeze pe cineva cu o armă pentru a-și păzi avutul și viața, cred că trebuia să lămurească aceasta, că arma pentru paza avutului nu poate fi alta decât pistolul sau revolverul și în chipul acesta se putea proteja și înmulți vânatul, dar cu portul de armă Hamerless și Brovning, va avea efectul sigur ca peste 3—4 ani nu vor mai fi braconieri nemai având ce ucide și nici permisele de 10 lei nu vor mai avea căutare ca astăzi.

Cu distinsă stimă vă rog a publica cele scrise că vânătorii să fie atenți și în alte județe ce dezastru s'a făcut cu noua lege.

Elie Constantinescu

CUTIA CU SCRISORI

Reuniunea pentru ocrotirea vânatului din Transilvania.

Primim dela un amic din Transilvania scrisoarea următoare, pe care o dăm spre cunoștința acelor care au obligațiunea de a răspunde, asupra învinuirilor ce li se aduc.

D-l G. Nedici, vice președintele desidenței noastre, are cuvântul.

* * *

În anul 1919 luna Iulie a fost un congres al vânătorilor din întreg Ardealul, care s'a ținut la Sibiu, unde a luat parte mai mulți vânători din toate păturile neamului care a venit cu dragoste să ia parte la acest congres românesc, fiind cel dintâi vis de libertate pentru români, căci aicea a dat mâna frățească, opinca cu surtucul, ca să pue bazele și legătura de dragoste și simpatie colegială a frumosului sport vânătoresc ce până acuma nu le era îngăduit a se bucura de drepturile acestea, iar la această marea întrunire a răsunit ceasul libertății și pentru mândru vânător român.

S'a ales un comitet între care d-l Dr. Gheorghe Nedici ca președinte, d-l Niculae Șerban vicepreședinte și alți membri. S'a ținut mai multe vorbiri între

care d-l Nedici, președintele, a susținut și promis în fața unui grup de țărani vânători din mai multe părți ale Ardealului că va interveni pe lângă guvern cu insistență ca să li se facă diferite concesiuni avantajoase vânătorilor țărani români ca: taxe de vânat, procurare de arme și munițiuni eficiente; iar la acei care au posedat arme și li s'a luat să le recapete înapoi, să fie primiți cu precădere în societățile de vânat iar dacă nu sunt societăți să i se facă înlesniri pentru a și putea procura teren de vânat; *frumoase promisiuni!* dar neîndeplinite! Le creștea inima de bucurie la țărani, văzând că li s'a deschis ușa viitorului.

Scopul societății a fost protecția vânatului și a vânătorilor.

S'a propus formarea statutelor, pe care nu le-am văzut, dar în schimb cu începerea anului vânătoresc 1919/20 s'a încasat taxele următoare: 40 coroane pentru un bilet de vânat eliberat de resortul de finanță subsemnat de d-l Gh. Nedici, cu ce drept? nu știu; iar 40 coroane taxă de membru al societății fără statute care se încasa la Sion Banca Albina de către un domn Sant Ioan și pe care trebuia să o plătească fiecare vânător căci altfel nu i se elibera permisul de vânat iar taxa pentru arma era 20 coroane pentru o pușcă cu 2 țevi și pentru o carabină de vânat, era era 50 coroane, căci i se calcula cele 5 focuri de repetiție aceasta era tot propunerea d-lui Nedici. Baniile aceștia îi încasa percepătorul comunal.

În anul 1920/21 a fost tot la fel încasările făcute numai atâta că taxa de membru trebuia plătită la Cluj, unde se depunea bani la Banca Vatra din Cluj. În Cluj era atașat pe lângă d-l Nedici un domn secretar anume Ciapă, funcționar la resortul domeniilor din Cluj. Și oricine s'ar fi adresat pentru diferite cauze vânătoarești precum permise speciale de arme dela Comandament de a și putea procura cineva se adresa secretariatului și președintelui societății din Cluj nu avea nici un rezultat ci trebuia să meargă în persoana la Cluj ca să și procure permisul dela Comandament, căci altfel cădea în contravenție și i se lua arma pe care de multe ori nu o mai vedea.

Iar în cât privește taxa de membru trebuia plătită căci dacă nu, nu se elibera biletul de vânat semnat de d-l Nedici.

Spre marea mea surprindere am cetit în Revista Uniunii Vânătorilor din București No. 10 din April 1921, în care se citește că la adunarea generală a uniunii din 24 Martie 1921 în raport de darea de seamă a Uniunii și la No. 11 este scris: d-l secretar general arată adunării generale cum consiliul de administrație al Reuniunii pentru ocrotirea vânatului din Transilvania a cerut fuzionarea cu Uniunea. D-l Dr. Nedici, consilier la Inalta Curte de Casație și delegat a conduce serviciul vânătoarei în întregul Regatul a fost însărcinat să îndeplinească formele necesare pentru fuzionarea cu Uniunea, și care propunere a fost primită cu multă bucurie de consiliul de administrație a Uniunii, recomandând adunării generale a ratifica fuziunea.

Atâta tot! Dar unde este averea Reuniunii pentru consolidarea vânatului din Transilvania ce s'a încasat

dela fiecare vânător câte 40 coroane anual?? Ce s'a făcut cu acești bani? căci în decurs de 2 ani cât a durat această încercătură de societate sub conducerea d-lui Nedici nu s'a cetit sau auzit în nici o revistă sau jurnal de vre-o dare de seamă sau de bilanț al acestei încercături fără statute, nici nu s'a ocrotit nimica așa că nici la fuzionarea care s'a făcut cu Uniunea Vânătorilor din București nu se vede nici un proces verbal deosebit, de averea societății predată Uniunii.

Ca membru al acelei societăți și în numele tuturor colegilor vânători cari au fost membri și s'a desmembrat fără ca să știe nici unul nimica de ceia ce se petrece cu presupusa societate; ne-ar face o mare plăcere Onorata Uniune a Vânătorilor din București când ne-ar da deslușiri asupra acestei afaceri și am avea o bucurie dacă s'ar confirma că capitalul fostei societăți pentru protecția vânatului din Ardeal s'a vărsat în fondul soc. Uniunii Vânătorilor cu toate acestea ar fi logic să vedem și un mic bilanț asupra sumelor încasate și cheltuite.

În deplina speranță că vom fi satisfăcuți în mod cinstit suntem în așteptare.

V. Ardeleanu

Societatea „Cerbul” din Azuga.

Regiunea muntoasă din Valea Prahovei a fost întotdeauna unul dintre cele mai bogate terenuri de vânătoare.

Speciile predominatoare sunt urșii, lupii, vulpile, rașii, mistreții, caprele negre, căprioare-țapl, cocoșii de munte și găinile de alun.

În timpul normal, această regiune a fost onorată în mai multe rânduri cu prezența chiar a M. S. Regelui Ferdinand, la vânătorile de cocoși, ce de regulă le organiza în partea locului d-l. Fr. Mak, fostul administrator al moșiilor regale Sinaia-Predeal.

Terenurile în chestiune aparțin casei Regale, domeniilor Coroanei, eforiei spitalelor civile și succesiunii Cantacuzino.

Administrațiile celor două proprietăți având regula de a nu arenda nimănui dreptul de vânătoare pe proprietățile d-lor, deși pe aceste proprietăți s'a vânat și se vânează încă, a făcut ca numărul amatorilor sportului de vânătoare să sporească simțitor și în aceeași proporție și numărul braconierilor pentru întreaga regiune amenințând astfel cu distrugerea completamente a vânatului.

La 18 Februarie 1922, a luat ființă la Azuga societatea vânătorilor „Cerbul”, al cărei statut s'a aprobat și legalizat de judecătoria Sinaia sub No. 88/922 și al cărei prim scop, după cum prevede statutul, este STĂRPIREA BRACONAJULUI pe de o parte, iar pe de alta PROTECȚIA ȘI ÎNMULȚIREA VÂNĂTULUI.

Suntem informați că și în această localitate există unele persoane cari văd de sus și cam rău această formațiune.

Aceasta nu ar fi decât regretabil, fiindcă sportul

vânătoarei — hai să zicem în țara românească — nu poate fi de nimeni monopolizat. Iar prin intransigența cuiva, nu se poate permanentiza tendința de distrugere a unui nobil avut național.

Gh. Ceaușoiu

INSEMNĂRI

Primum numeroase scrisori prin care suntem rugați a aduce la cunoștința d-lui Ministru de Domenii cum anul acesta prezentându-se, ca de obicei, vânătorii pentru scoaterea *permiselor de baltă* dela Administrația Pescăriilor Statului din diferite regiuni, li s'a răspuns că numai direcția vânătoarei din ministerul de domenii le eliberează.

Societățile de vânătoare sesizate de membri, au cerut explicațiuni, la care li s'a răspuns că această chestie nu e încă tranșată, probabil se va aranja la Sf. Așteaptă, odată cu toate celelalte chestiuni pendinte de această direcție, unde se știe că acolo nu se fac decât combinații de vânătoare, arendări de terenuri și păduri pentru amicii personali ai d-lui Inspector general al vânatului sau ai d-lui director; sau se caută mijlocul cum s'ar putea lovi în cutare sau cutare societate, care nu lucrează pe placul d-lui inspector al vânatului, al d-lui director sau a membrilor din activul consiliu permanent. Asupra acestor chestiuni însă vom mai reveni.

Când va înceta acest scandal ne întrebăm și noi împreună cu toată lumea.

Prin încurcătura de lege ce avem astăzi, nu se prevede nimic asupra *permiselor de baltă*, lumea însă vânează și fără permise. E suficient să fii prieten cu d. director, cu d. inspector al vânatului, sau a greatul d-lor și imediat ți se eliberează; *în schimb Statul păgubește atâtea sume ce se încasau în trecut.*

Dorim să cunoaștem dacă pentru aceasta s'au sporit taxele *permiselor de vânătoare*, a porțurilor de arme, de câini etc. etc.??? Atâtea și atâtea taxe și în schimb nu ni s'a dat decât *o direcție a vânatului cu lefuri grase. Trăiască legiuitorii??*

Nu era mai bine în trecut, când aplicarea legii depindea de ministerul de interne, care avea mai multă posibilitate pentru executarea poliției vânatului și în schimb nu se cheftuiau zadarnic atâtea sume, sume ce se puteau întrebuința pentru alte scopuri cu mai mult folos pentru vânători.

Apelăm la d. ministru de domenii, cu încrederea pe care întotdeauna am avut-o în Domnia sa și sperăm că va avea în vedere glasul mulțimei, luând urgente măsuri pentru remedierea ce se impune, atât *din punctul de vedere legal al dreptului ce fiecare are, a pagubelor ce se aduc statului, precum și a bunei administrații a sus numitei direcții.*

În urma hotărârei luată între membrii Societății „Vulturul” din București a se majora donațiunea făcută Uniunii, la ofilierea sa, s'a subscris suma de 1050 lei de următoarele persoane:

I. Popescu, președinte	500 lei
Oprescu Neagu	100 „
I. Bărbulescu	50 „
C. Jerescu	50 „
Cristache Anton	50 „
Petre Zanian, casier	40 „
Otto Rose	20 „
Tegler Elemer	20 „
Părvulescu G.	20 „
Croitoru G.	20 „
Popescu I. II	20 „
Dărmănescu E.	20 „
Vasilescu T.	20 „
Brânză Ilie	20 „
Georgescu Nicolae	20 „
Ștefănescu M.	20 „
Pavel Petre	20 „
Petrescu Petre	10 „
Piți Soare	10 „

Total 1050

Fapta vorbește de la sine și Comitetul de Direcție al Uniunii, se simpte plăcut obligat a mulțumi atât societății cât și fiecărui membru în parte și pe această cale.

* * *

La vânătorile organizate de societatea Lunca în pădurile societății: Pantelimon, Piteasca-Pasărea, Găneasa, Tânganu, Cernica, Cucu etc. etc. sub conducerea maestrului de vânătoare d. colonel C. Dumitrescu, s'au vânat în total nouă mistreți care au fost împușcați de d-nii: G. Teodorescu, profesorul Motaș d-na Calerghi cu Florian Oprescu și C. Tonolla, profesorul Slavu, Slăvescu cu A. Wimer, Jean Duport. Amedeu Locusteanu cu Leauté Mayor Boerescu și pădurarul Berendei.

* * *

În seara de 25 Decembrie st. v. crt. (Prima zi de Crăciun) Societatea vânătorilor Cerbul din Azuga a organizat o petrecere familiară în localul d-lui Gh. Crețu, cu care ocazie pe lângă o petrecere admirabilă și colegială sa strâns și suma de 1200 lei destinată fondului de rezervă al acestei Societăți.

* * *

Sub președinția cunoscutului, energicului și mult simpaticului d. dr. C. Severin, s'a înființat o nouă societate de vânătoare: «Colnicul».

Suntem convinși că noua societate, datorită conducerii inteligente, fără părtinire și cu spirit democratic, va deveni în scurt timp una dintre cele mai apreciate societăți din București.

Nu putem decât să sfătuim pe fiecare a se înscrie în societatea «Colnicul».

* * *

Din cauza abundenței de zăpadă, căzută în ultimul timp. în Bucovina, lupii au început să năvălească în diferite localități, producând numeroase victime omenești.

Populația din jurul Sucevei, alarmată, a cerut comandamentului militar ajutor pentru stârpirea haitelor de lupi.

S'au luat măsuri pentru vânarea lor.

* * *

La 18 Februarie 1923, Societatea Vânătorilor «Cerbul» din Azuga împlinind un an dela înființarea ei, a organizat cu acea ocazie o petrecere vânătoarească cu diferite surprize și distracțiuni.

* * *

Domnul M. D. Scraba, directorul revistei noastre și secretarul general al Uniunii Generale a Vânătorilor a fost decorat cu ordinul Coroana României.

* * *

Comitetul Societății Vulturul din București pe anul 1922/23 este următorul :

Petre Tomescu, Președinte de Onoare; I. I. Popescu, președinte activ; Oto Rose și Nicolae Taus, Vice-președinți; Ioan Bărbulescu, secretar; Petre Zanian, casier; Christache Niculescu, Tegler Elemer și Grădinaru D. consilieri; Părvulescu Gh., Croitoru Gh. și Iacob Luiggi, maestri de vânătoare; Sava Grigoriu și Jerescu Constantin, censori.

CORRESPONDENȚA CU PROVINCIA

Plut. Udrea Radu. Cernavodă.— Citește *Cutia cu scrisori* și sper să fii lămurit. Dacă ai citit revistelei desigur că v'ai convins de calomniile Racotta-Golescu. pe care i-a desavuat și justiția.

N. P. Cluj.— Așteptăm oarecare detalii relative la fondurile Reuniunii pentru ocrotirea vânatului din Transilvania. Dacă eunoști ceva, trimite că vor fi bine primite.

C. C. Roman.— E foarte adevărat că sunt leneși și vanitoși. Pentru onoruri și favoruri sunt în stare să mintă și să calomnieze fără rușine, pretându-se la laudele și înscenările celor cu spoială de cultură și pe care suntem hotărâți a-i demasca mulțimei.

Vei rămâne satisfăcut de surprizele ce le vom desvălui în numerile viitoare.

G. A. Iași.— Toate societățile au plătit același lucru. Citește scrisoarea d-lui Const. I. Dinulescu, președintele societății «Șoimul» din Plenița (Dolj) și vei vedea cazul societății D-v.

Dă-mi deslușiri și nu vom cruța.

C. R. Brăila.— Acelaș răspuns vi-l putem da ca și d-lui G. A. din Iași.

I. Popp, Lugos.— Ne a mai comunicat cineva acelaș lucru.

Vă vom satisface.

C. C. Galați.— Drept mulțumire pentru serviciul ce i l'am făcut. Nu-i nimic.

Așa se răsplătește binele, vine apa la moară și d-tale și nouă și la fiecare. Puțină răbdare și în această direcție.

D-voastră însă aveți prilejul, mai repede ca nouă. Solidaritate.

MICA PUBLICITATE

Legea de vânătoare. De vânzare la Uniune str. 13 Septembrie 85, București. Prețul 2,50 exemplarul.

Căalendarul pe 1923 al U. G. a V. frumos ilustrat și cu îngrijire tipărit. Prețul 2 lei exemplarul. De vânzare la chioșcuri și la Societățile de vânătoare din localitate.

Capse Elley, Hirtenberg și R. W. S. de vânzare la Uniune, str. 13 Septembrie No. 85, București.

Cumpăr armă. Adresați-vă la Uniune str. 13 Septembrie No. 85, București.

Setteri. Câței de 6 luni de vânzare la Uniune, str. 13 Septembrie, No. 85, București.

Braci. Câței tineri. Brădeanu, Epurilor 40, București.

Pointeră. Bine dresată de vânzare. Rădulescu, Viitor No. 167 București.

Câine pointer, de 8 luni, foarte frumos. De vânzare la Uniune, 13 Septembrie 85, București,

Câțea pointeră. Bine dresată. Aportează. Caută foarte frumos și pontează. Preț convenabil. 13 Septembrie No. 85.— București.

Grifon tânăr de 8 luni. De vânzare la Uniune, Str. 13 Septembrie No. 85. — București.

Silvicultor, cunoaște perfect româna, franceza, engleza, germana și ungara. Diplomat de Societatea S-t Hubert—Club din Franța. Bune referințe și certificate și din România. Specialist pentru creșterea și reproducerea vânatului; exploatarea pădurilor, etc. etc, dorește un post similar.

Adresa: Uniunea Generală a Vânătorilor, str. 13 Septembrie 85, București.

Brigadir de vânătoare cu referințe bune. Specialist în ale vânătoarei. Cunoaște împăierea animalelor și păsărilor, montajul coarnelor de cerbi și câpriori. Specialist în stârpirea animalelor și păsărilor răpitoare cu mijloace speciale.

Fasaneria sistematică și naturală.

Argăsirea diferitelor piei (dubălăria).

Caut post.

Adresa: la Uniune, 13 Septembrie, 85. București.

Le Chien Revue mensuelle illustrée des amateurs de chiens de race.

Direction: 5, Place du Corbeau, Strasbourg

MEMBRII UNIUNEI

Ca să se știe

În revista No. 27 (pe Septembrie a. c.) s'a publicat ultima listă alfabetică a membrilor Uniunii. Lista care urmează e un exemplu de modul cum e apreciată Uniunea și Revista noastră și cum e îmbrățișată de toată lumea, care s'au grăbit a achita abonamentul din trecut, pe anul în curs și chiar pe anul viitor. Achitarea abonamentului pe anul viitor este o pildă pentru cei răi de plată.

Uniunea Generală a Vânătorilor cât și Direcția Revistei luând act de această încurajare, va căuta și în viitor a corespunde intereselor societăților și a vânătorilor în general *).

*) Orice nepotrivire rugăm a se semnala. Persoanele care din eroare au trimis mai puțin, sunt rugate a completa abonamentul, trimițând diferența prin mandat postal.

NUMELE ȘI PR NUMELE	1921/2			1922/3			1923/4			NUMELE ȘI PRNUMELE	1921/2			1922/3			1923/4		
	Taxa	Donațiuni	Revista	Taxa	Donațiuni	Revista	Taxa	Donațiuni	Revista		Taxa	Donațiuni	Revista	Taxa	Donațiuni	Revista	Taxa	Donațiuni	Revista
St. Apostolescu	—	—	30	—	—	50	—	—	—	W. Heintze	—	—	—	—	—	50	—	—	—
T. Armenopol	—	—	30	—	—	50	—	—	—	E. Heintze	—	—	—	—	—	50	—	—	—
A. Telemac	—	—	30	—	—	50	—	—	—	E. Harmening	—	—	—	—	—	50	—	—	—
N. Arabolu	—	—	—	—	—	50	—	—	—	I. Ilescu	—	—	30	—	—	50	—	—	—
G. Angheliescu	—	—	30	—	—	50	—	—	—	I. I. Ionescu	—	—	—	—	—	50	—	—	—
I. Antipa	—	—	—	—	—	50	—	—	—	C. Ivanovici	—	—	—	—	—	50	—	—	—
I. Azzolla	—	—	—	—	—	50	—	—	—	D. Ionescu	—	—	40	—	—	—	—	—	—
Pl. major Andriescu C.	—	—	—	—	—	50	—	—	—	St. Iordănescu	—	—	40	100	25	—	—	—	50
Marcu Almajeau	—	—	40	—	—	—	—	—	—	P. Limbidi	—	—	—	—	—	50	—	—	—
Soc. Avântul Unirei	—	—	—	150	—	—	—	—	—	I. I. Lupășcu	—	—	—	—	—	50	—	—	—
N. Anuța	—	—	40	100	50	—	30	—	—	Marco Levanti	—	—	—	—	—	50	—	—	—
I. Brădeanu	—	—	—	—	—	50	—	—	—	Leon Leontescu	—	—	40	—	—	50	—	—	—
H. Bucovineanu	—	—	30	—	—	50	—	—	—	E. Manuelide	—	—	30	—	—	50	—	—	—
Banu Lascar	—	—	—	100	50	—	—	—	—	G. Maxențianu	—	—	30	—	—	50	—	—	—
N. Bibac	—	—	—	—	—	50	—	—	—	G. Martini	—	—	30	—	—	50	—	—	—
Iulian Banu	—	—	40	—	—	50	—	—	—	Gr. Marinescu	—	—	—	—	—	—	—	50	—
St. Ciupag	—	—	—	—	—	50	—	—	—	Cap. C. Marinou	—	—	—	—	—	50	—	—	—
N. Cosăcescu	—	—	—	61	—	—	—	—	—	Cap. D. Marinou	—	—	—	—	—	50	—	—	—
Soc. Cerbul-Azuga	—	—	—	90	—	—	—	—	—	Plut. Marin Vasile	—	—	30	—	—	20	—	—	—
G. Combojorga	—	—	—	—	—	50	—	—	—	Col. I. Marinescu	—	—	—	—	—	50	—	—	—
A. Ciconi	—	—	30	20	50	—	—	—	—	Dr. T. Mihalcea	—	—	30	—	170	50	—	—	—
I. Constantinescu	—	—	—	—	—	50	—	—	—	Mihalcea Mih.	—	—	—	—	100	50	—	—	—
Miltiade Cazacu	—	—	—	—	—	50	—	—	—	I. Murgu	—	—	40	—	—	50	—	—	—
Leonida Cazacu	—	—	—	—	—	50	—	—	—	L. Moldoveanu	—	—	40	—	—	50	—	—	—
Th. Cojocaru	—	—	—	—	—	50	—	50	—	I. Maior	—	—	40	—	—	50	—	—	—
A. Comșa	—	—	—	—	—	50	—	—	—	B. Mattiussi	—	—	40	—	—	50	—	—	—
A. Clinciu	—	—	—	—	—	50	—	—	—	M. Niculescu	—	—	30	—	—	50	—	—	—
Soc. Cerbul-Cugir	—	—	—	80	—	—	—	—	—	F. Opreșcu	—	—	—	—	—	50	—	—	—
V. Ciobea	—	—	—	—	—	50	—	—	—	Dr. T. Popescu	—	—	30	—	—	50	—	—	—
A. Cojocaru	—	—	40	—	—	50	—	—	—	I. I. Panaitescu	—	—	—	—	—	50	—	—	—
A. Copatos	—	—	—	—	—	50	—	—	—	D. Popescu	—	—	30	—	—	50	—	—	—
C. V. Deciu	—	—	—	—	—	50	—	—	—	Cosma Parisi	—	—	—	—	—	50	—	—	—
Maior Dascălescu I.	—	—	—	—	—	50	—	—	—	Soc. Pelicanul	—	—	—	50	—	—	—	—	—
M. Damaschinescu	—	—	—	—	—	50	—	50	—	D. Petculescu	—	—	30	—	—	50	—	—	—
I. C. Danielescu	—	—	—	—	—	50	—	—	—	Gh. Pretz	—	—	—	40	—	50	—	—	—
Lt. Al. Diaconescu	—	—	30	—	—	50	—	—	—	N. Panas	—	—	—	40	—	50	—	—	—
G. Daniel	—	—	—	—	—	20	—	—	—	I. Reiner	—	—	30	—	—	50	—	—	—
I. Dumitrescu	—	—	—	—	—	50	—	—	—	M. Rădulescu	—	—	90	—	—	50	—	—	—
G. Deciu	—	—	30	70	50	—	50	—	—	G. D. Răzescu	—	—	—	—	—	50	—	—	—
Dr. N. Demetriade	—	—	—	—	—	50	—	—	—	S. Rahtivan	—	—	—	—	—	50	—	—	—
Soc. Diana-Times	—	—	—	70	—	—	—	—	—	C. Rădoiu	—	—	—	—	—	0	—	—	—
Panteli El. Deliu	—	—	30	40	30	50	—	—	—	D. Romano	—	—	30	—	—	50	—	—	—
Soc. Diana C. Albă	—	—	—	—	—	50	—	—	—	Colonel E. Șendrea	—	—	—	—	—	50	—	—	—
Lt. C. Dumitrescu	—	—	40	—	—	50	—	—	—	D. Sravrescu	—	—	—	—	—	50	—	—	—
C. Dumitrescu	—	—	40	—	—	50	—	—	—	Al. Ștefanopol	—	—	30	—	—	50	—	—	—
S. Ferendino	—	—	30	—	—	50	—	—	—	Al. Săvoiu	—	—	—	—	—	50	—	—	—
V. Fizesianu	—	—	40	—	—	30	—	—	—	C. M. Stănoiu	—	—	30	—	—	50	—	—	—
A. Fernenghel	—	—	40	—	—	30	—	—	—	Miron Stefan	—	—	30	—	—	50	—	—	—
I. Goga	—	—	30	—	—	50	—	—	—	P. G. Strâmbeanu	—	—	—	—	—	50	—	—	—
S. Gajon	—	—	30	—	—	50	—	—	—	Săndulescu	—	—	—	40	—	50	—	—	—
I. Gaghici	—	—	30	—	—	50	—	—	—	Lt. I. Sulescu	—	—	—	40	100	50	—	—	—
D. Georgescu	—	—	—	—	—	50	—	—	—	Lt. col. Schnell	—	—	—	40	10	—	—	—	50
G. Georgescu	—	—	—	—	—	50	—	—	—	D. Sbenge	—	—	—	—	—	50	—	—	—
P. Gonata	—	—	—	—	—	50	—	—	—	Lt. N. Timotin	—	—	30	—	—	50	—	—	—
N. Georgescu	—	—	30	—	—	50	—	—	—	G. Teodorescu	—	—	—	—	—	50	—	—	—
H. Georgescu	—	—	—	—	—	50	—	—	—	Med. Col. Tamaș A.	—	—	—	—	—	30	—	—	—
Golgoteanu	—	—	—	—	—	50	—	—	—	G. Tolcatto	—	—	—	—	—	50	—	—	—
I. Guțoiu	—	—	40	—	—	—	—	—	—	Capit. I. Țimara	—	—	—	—	—	50	—	—	—
Sc. Georgescu	—	—	40	—	—	50	—	—	—	G. Venert	—	—	30	—	—	50	—	—	—
P. Georgescu	—	—	40	—	—	50	—	—	—	A. Wimmer	—	—	30	—	—	50	—	—	—

NUMELE ȘI PRONUMELE	1921/2			1922/3			1923/4			NUMELE ȘI PRONUMELE	1921/2			1922/3			1923/4		
	Taxa	Donațiuni	Revista	Taxa	Donațiuni	Revista	Taxa	Donațiuni	Revista		Taxa	Donațiuni	Revista	Taxa	Donațiuni	Revista	Taxa	Donațiuni	Revista
V. Vasilescu-Borcea			30			50				Oswath Karoly (a)									50
Al. Vasilescu			30			50				St. Pantea (a)									50
V. Vasilescu						50				Dr. Foldesi Gyorgy (a)									50
Soc. Vulpea-Bârlad						50				G. Repede (a)									50
Vulturul-București						100				Dr. I. Pascu (a)									50
D. Vicato			40			50				Policarp Bejan (a)									30
Major Zorzor V.						5				Alex. Braunstein (a)									50
Marin C. Zanfirescu			30			5		50		Toma Atanasiu (a)									50
Vitorio Zamollo			40			100		50		Gr. Rădulescu (a)									50
St. Zlătescu			40							I. Iacob (a)									50
Petre Zlătescu			40			50				Tr. Păcurariu (a)									50
St. Iuliu (a)						50				C. Herman (a)									50
Maior V. Dimitriu (a)						5				D. Moșinschi (a)									50
I. Butter (a)						50				Th. Rovaciu (a)									50
Lt. Al. Isăcescu (a)						50				N. Galidangelo (a)									50
Maior T. Căpitănescu (a)						50				Paraschiv Ionescu (a)									50
I. D. Dracopol (a)						50				N. Nicolau (a)									50
Colonel Pastia (a)						50				Andreia Cruse (a)									50
G. Marulis (a)						50				Fr. Müller (a)									50
C. Dorcescu (a)						50				Frații Casagrande (a)									50
N. Istratie (a)						50				Dr. Negruzzi (a)									50
D. Hâncul (a)						50				E. F. Wangler (a)									30
P. Strâmbeanu (a)						50				V. Mușă									50
Panu Gherghiu (a)						50				Cap. Radovici (a)									50
Al. P. Anastasiu (a)						50				Alecu Tenu (a)									50
Stef. Corodeanu (a)						50				N. Cațiani (a)									50
Căpit. G. Zăvicescu (a)						50				Al. M. Popescu									25
Lt. A. Voinescu (a)						5				Nanu Savu (a)									25
C. Pricopescu (a)						50				Virgil Tatu (a)									25
Jean Brumer (a)						30				Iulian Popescu (a)									25
St. Cioabă (a)						30				V. Tutulea (a)									25
N. Donef (a)						30				Oswald Schun (a)									25
Gh. I. Ghebac (a)						15				Camil de Burlet (a)									25
Dr. Leo Parasca (a)						40				Maior I. Morait (a)									25
I. Răduțiu (a)						20				C. Arghiropol (a)									25
E. Burbure (a)						50				Anton Alaci (a)									25
A. Popp (a)						50				A. N. Teodorescu (a)									25
Dr. Kabdebo (a)						50				Mario Corradino (a)									25
Al. Costorel						50				Rico Gimenti									25
I. N. Popescu			30			50				Venturim Adamo									25
N. Băluță						50				Ion I. Buliga									25
Th. Moscopol						25				Luigi Nicola									25
V. Stet n								25		Al. Deneș									25
Ervin Gheher						40	10	25											25

(Va urma)

Genti de vânatoare -- Cartușiere -- Tocuri
== pentru arme ==

Zgârzi-lese, Jambiere, Curele de arme,
Botnițe de câini, Bice de vânatoare, Cra-
vașe împletite, Port-bagaje, Roch-Sacuri.
Cutii pentru cartușe etc. și ori ce articol
de vânatoare (în ceea ce privește curelăria).

— Atelierul de curelărie —

M. Soglu & S Berbec

Str. 13 Septembrie No. 65 (vis-a-vis de
— Cazarma Cuza) —

Lucru artistic și cu prețuri absolut convena-
bile. Nu cumpărați nimic înainte de a vizita atelierul
nostru.

N. B. Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se
bucură de o reducere de 10 la sută.

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR
STR. 13 SEPTEMBRIE, 85. — BUCUREȘTI

Domniei-Sale

Domnului

F. Gruber

Jermanist

Campania

— 5 LEI —

== INSTITUTUL ==
DERMOPLASTIC-ZOOLOGIC

== pentru împăiere ==
PROPRIETAR:

IOSIF ENĂCHESCU-MUȘCEL

27, STRADA AVEVIC, 27
(prin Șoseaua Kiseleff)

— (Casa proprie. — Telefon 3219) —

Primește tot felul de animale pentru
naturalizat (împăiat) cari se vor executa
după cea mai nouă dermoplastică. Pri-
mește piei de animale pentru argăsit și
prepararea lor ca: covoare, capete, etc.
Pentru muzeele școlare, furnizează tot
felul de obiecte zoologice necesare stu-
diului istoriei naturale.

Membrii Uniunii Generale a Vâ-
nătorilor se bucură de o reducere de
20 la sută.